

## **Lucas 20:34-36**

**Mn vers 36 a “Want zij kunnen niet meer sterven.”**

**Het leven der wederopstanding**

**En 1 dit leven (3 verschillen)**

**2 het huwelijksleven (3 toepassingen)**

Gemeente,

Het leven na de wederopstanding. Hoe zal dat precies zijn en kunnen?

Wat doen we dan precies?

Altijd zingen, of toch ook andere dingen?

Zal er herkenning zijn van geliefden?

Zal een kind daar weer kind zijn en een oudere oud?

Zal de aarde dan groot genoeg zijn voor al die mensen?

Hoe zit het dan met het huwelijk? En dat is de vraag die in Lucas 20 aan de orde komt.

Nou kun je die vragen op verschillende manieren stellen. Je kunt die vragen ook stellen zoals in ons Schriftgedeelte gebeurt: om te laten blijken dat het natuurlijk helemaal niet kan en dat je helemaal vastloopt als je dit echt gelooft. Want stel nou dat iemand op aarde 7 keer getrouwd is. Steeds komt de man te overlijden en blijf de vrouw alleen achter. Steeds hertrouwt zij. Nou dat is natuurlijk wel erg gezocht, maar goed in theorie zou het kunnen, zeker toen met het leviraatshuwelijk. Hoe moet dat dan? In de wederopstanding van het lichaam? Dan zou ze 7 mannen moeten hebben. Je kunt die vragen eerbiedig, nederig stellen. Nederig zoekend of de HEERE er iets over zegt in Zijn Woord.

Maar de Heere Jezus blijkt een antwoord te hebben dat alles te boven gaat. En dat zal ook gelden voor al die andere vragen die we net stelden en waar we vanmorgen niet verder op in gaan. Maar God is de God Die boven bidden en denken overal in voorziet. Want neem die vraag naar dat huwelijk. Dan antwoord Jezus dat er een groot verschil is tussen het leven hier en nu en het leven na de wederopstanding. Die twee levens lopen niet naadloos in elkaar over. Want je hebt deze eeuw. En je hebt die eeuw, de eeuw van de opstanding der doden. En eeuw betekent hier niet: 100 jaar, maar periode, bedeling. Deze eeuw en die eeuw

1<sup>e</sup> verschil

Deze eeuw: ‘Nog niet’ en ‘niet meer’. Dat zijn twee begrippen waar je het hele mensenleven mee kunt typeren. Eerst is het: ‘nog niet’. Als je jong bent staat je leven in dat teken: je bent nog niet van de

basisschool af. Je bent nog niet geslaagd voor je examen. Je hebt nog niet je rijbewijs gehaald. Je bent nog niet getrouwd. Je bent nog niet klaar met je huis verbouwen. Je bent nog niet op de top van je carrière. De kinderen zijn nog niet de deur uit. Nu is niet ieders leven gelijk, maar er komt een tijd dat 'nog niet' overgaat in 'niet meer'. De kinderen wonen niet meer allemaal thuis. We rekenen niet meer op gezinsuitbreiding. We kunnen niet meer zo veel aan als voorheen. We zijn niet meer in het arbeidsproces. We wonen niet meer op onszelf. We zijn niet meer getrouwd. We kunnen niet meer zelfstandig lopen.

Van alles geldt tenslotte: 'niet meer'. En dat kan pijn doen. Je zou het mooie vast willen houden. Je zou in de kracht van je leven willen blijven. Je zou je geliefden willen vasthouden. Maar alles wat mooi is gaat voorbij. We moeten er afstand van doen, nog moeilijker, afscheid van nemen. Zo zou het niet geweest zijn als we niet gezondigd hadden, maar door de zondeval zal overal achter geschreven kunnen worden: niet meer. Tot en met: hij/zij is niet meer.

Maar er is een nieuwe hemel en nieuwe aarde aanstaande waar maar één 'niet meer' overblijft. Waar geldt: en zij sterven niet meer. Want zij kunnen niet meer sterven. Dat moet je zo eens even op je in laten werken. Na de opstanding der doden zal er een nieuwe hemel en aarde zijn waar niet meer de dood inkomt. Daar zullen dus geen begraafplaats zijn, geen rouwdiensten, geen gemis. Zover je kijken kunt nergens en nooit sterven in aantocht. Er hoeft nooit afscheid genomen te worden. Ja zelfs geen ziekte, geen gebrek, geen aftakeling, geen handicap. Alles blijft daar. Alles wat mooi is, blijft daar in stand en in tact en gaat nooit voorbij of over. Daar hoeft en zal niemand bang voor zijn daar en dan. Geen onzekerheid of onveiligheid. En er is geen enkele reclame, geen enkele tak van wetenschap die dit in het vooruitzicht kan stellen. Ik denk trouwens dat heel Nederland storm zou lopen voor een produkt dat zo'n leven zou bieden, of de tak van wetenschap die dit leven zou geven. Maar geen reclame, geen tak van wetenschap biedt het, maar: Jezus. Het is het leven dat aan de opgestane Christus gelijkvormig is. Wiens opstanding, zegt de catechismus, een zeker pand is van onze zalige opstanding. Dat allen die met Hem leven hier en nu, eeuwig zullen delen in het leven dat Hij leefde na Zijn opstanding. En dat zal samenhangen daarmee dat er ook geen zonde is.

2<sup>e</sup> verschil

Nu, kinderen van deze eeuw zijn we allemaal. Kinderen van

een eeuw die als een zinkend schip zal ondergaan. Maar kinderen van die eeuw der opstanding zijn niet alle mensen. Er zijn kinderen van deze eeuw die zullen met deze eeuw vergaan, en er zijn er die zullen mee overgaan naar die toekomstige eeuw. Kinderen van deze eeuw wier ogen nooit opengaan, die verblind blijven, die gaan mee ten onder. Daarom is het nodig dat onze ogen opengaan: dat het leven in deze eeuw, hoe gelukkig ook, hoe mooi ook voor je gevoel, dat dit leven wegzinkt in verderf en ondergang. De zonde eist zijn tol. De zonde daagt voor Gods rechterstoel. De zonde loopt onder alle lagen door en sleept mee het verderf in. Het schip van deze eeuw loopt te pletter op de rotsen. Haalt de kust niet. Daarvoor komt de reddingsboot langzij. Die zondaren opneemt en naar de kust brengt van het leven der toekomstige eeuw. Jezus komt langzij en wil zondaren opnemen en meenemen. Kinderen van de eeuw der opstanding kregen geopende ogen. En riepen: "Heere Jezus, red mij, ontferm U mijner." Geldt dat ons al?

Van hen zegt Jezus zij worden waardig geacht die eeuw en de opstanding. Niet zij zijn het waardig. Maar zij worden waardig geacht. Geacht door God. Zoals de verloren zoon ik ben niet waardig uw kind te zijn. En de hoofdman zei ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak komt. Maar door God waardig geacht. Dat is genade, ongedacht wonder. Niet om iet sin mij, maar nochtans in Christus. Waardig geacht, hoewel ik onwaardig ben. Net zo onwaardig als al die anderen. Ook zo verblind en onder de god deze eeuw. Waardig geacht: dat is Evangelie voor wie er zich niet bij zou durven rekenen.

### 3<sup>e</sup> verschil

Deze eeuw dat is de periode die begon met twee mensen, Adam en Eva. En dat aantal mensen moest door huwelijk en geboorten uitgebreid worden. En Adam en Eva hebben gezondigd. Toen kwam de dood, het sterven. Toen kwam de duisternis dezer eeuw. De verblinding. Waardoor je niet ziet wie God is, wie je zelf bent, dat er een eeuwigheid komt. Want de god dezer eeuw, de duivel verblindt de zinnen. En dat gaat door tot de voleinding dezer eeuw. Als deze eeuw rijp is voor het oordeel.

Maar er komt ook een andere eeuw, een nieuwe bedeling. En die zal anders zijn. Die zal niet opnieuw beginnen met twee mensen, waarna het aantal zal worden uitgebreid. Nee, die zal beginnen met een vast aantal mensen, de grote schare die niemand tellen kan. En niemand zal

erbij komen, niemand zal er afvallen. En van die eeuw zal gelden: zij kunnen niet meer sterven. Er valt niemand weg door overlijden, er komt ook niemand meer bij door geboorte. Hoort u dat? Dan komt er niemand meer bij. Dat is een verschil met hier en nu.

Hier en nu komen er door geboorte mensen bij op aarde. Maar ook: hier en nu komen er door wedergeboorte mensen bij in Gods Koninkrijk. Nu kan dat nog! Daar is de prediking voor, de genadetijd voor, de Heilige Geest voor. Zodat mensen erbij kunnen komen. Ingevoegd in Gods rijk. Maar dan niet meer. Dan kun je er niet meer bijkomen. Niet meer toegevoegd worden. Dan is de deur van Gods rijk dicht en hij blijft dicht. Dan kan het niet meer. Als je dan toch moet zeggen had ik maar, had ik maar, voor eeuwig.

We leven zo dwaas: we doen alsof we nu al in die eeuw leven: en zij kunnen niet meer sterven. Alsof dat nu al geldt: wij kunnen niet sterven. Maar wij kunnen sterven. Elke dag. Elk ogenblik. En dan kun je er nooit meer bijkomen. Bij Gods rijk. Dan niet meer, nu nog wel....

## II

Nu trekt de Heere Jezus hier een conclusie uit: de kinderen van deze eeuw zullen of kunnen trouwen, de kinderen van die eeuw niet. Want: Jezus zegt dan: zij zijn de engelen gelijk. Dat betekent niet dat we dan geen lichaam zullen hebben, engelen hebben geen lichaam, maar Paulus schrijft duidelijk in I Corinthe 15 dat in de wederopstanding er een nieuw verheerlijkt lichaam zal zijn. Dus daar zit het punt van overeenkomst niet in. Maar wel hierin: engelen zijn er in een vast aantal. Engelen sterven niet en er komen er geen bij. Hun aantal staat vast. Zo zal het ook zijn in die eeuw der opstanding.

### 1<sup>e</sup> toepassing

Wat betekent dat nou voor het huwelijk? Dan en daar, in de eeuw der wederopstanding daar huwen ze niet en worden niet ten huwelijk gegeven, want zij kunnen niet meer sterven want zij zijn de engelen gelijk. Als er daar nog het huwelijk zou zijn in al zijn facetten tot en met de lichamelijke eenwording die er dus helemaal bijhoort en mag horen, dan zou het aantal mensen nog uitgebreid worden of kunnen worden en dat is daar nu juist niet meer aan de orde. En daarom zal en kan er dan geen huwelijk meer zijn. Want er zullen en mogen en kunnen geen nieuwe mensen meer bijkomen.

Terwijl nu geldt dat er wel mensen bij zullen en mogen komen. Ook mensen in Zijn Koninkrijk. Dat wil niet zeggen dat kinderen

voortbrengen het enige doel van het huwelijk is of het allervoornaamste, maar wel dat het daartoe dienen mag. En dat dat een belangrijk nut en doel van het huwelijk is.

Het is niet voor niets, niet vreemd als mensen die niet tot een huwelijk komen, of die geen kinderen kregen, daar zoveel pijn van voelen. En dat juist gelovigen daar nog een diepere pijn in voelen. Als er Eén is Die weet hoe diep dat gaat is het de HEERE. Hij kent dat verlangen naar de kinderzegen, naar uitbreiding van Zijn rijk.

Want dat is dus wel een belangrijk doel van het huwelijk: kinderen mogen voortbrengen voor Zijn rijk. Want van dat rijk vallen er op aarde weg door de dood. En dat rijk van Hem wil weer nieuwe burgers krijgen. Wat mooi als je daar in je huwelijk een middel voor mag zijn. Om een kind voort te brengen voor Zijn rijk. Zou u iets weten wat belangrijker is in eeuwigheidslicht gezien? Kijk, de cultuur van onze dagen redeneert anders. Het eerste kindje wordt steeds later geboren, gepland zeg maar, en dan kort daarop nog 1 hooguit 2 en dan ben je weer snel uit de kleine kinderen zodat je niet te lang uit je carrière bent. Sluipst dat ook de kerk, de gemeente binnen? Welke afwegingenspielen een rol bij gezinsvorming? Kunnen ze voor de HEERE neergelegd worden? En hebben jullie, hebt u dat gedaan? Nee, dat hoeft je, mag je niet voor een ander echtpaar beoordelen en afmeten, maar gaan we zelf in de weg van de Heere?

En is dat niet de spanning in de opvoeding? Want kinderen van het verbond zijn nog geen kinderen van Gods rijk. Dat is de worsteling van de opvoeding, toch? Dat kinderen worden opgevoed om Zijn rijk in te gaan. Dat is je gebed, je spits van opvoeden.

Er is er Eén Die peilt het immense verdriet als onze kinderen buiten Zijn rijk blijven. En we moeten aanzien hoe zij Hem en Zijn dienst verlaten.

Maar ook in andere zin kan het huwelijk van nut zijn voor Zijn rijk. Opdat Zijn rijk wordt uitgebreid in deze eeuw. Huwelijken die dienstbaar zijn aan de Gemeente, aan Gods rijk, in gebed voor Zijn rijk. Voor de eigen gemeente, de landelijke kerk, de christenheid, de kerk uit Israel, de kerk in de zending, de kerk in vervolging.

## 2<sup>e</sup> toepassing

Zij zijn de engelen gelijk. Daar zit nog een tweede punt in: de engelen die dienen God. En de engelen doen dat perfect en direct. Wier lust het is om zijn wenk te staren. De HEERE wenkt en zij komen

spontaan en direct. De HEERE stuurt ze en zij gaan met zes vleugels zo snel. In Ezechiël worden zij voorgesteld met voeten als kogels. Kogels? Ja, die kun je direct die kant op rollen die je wilt. Zo gaan de engelen, de kant op die God maar wil, direct. Nu, in het leven van de eeuw der opstanding zullen zij de engelen gelijk zijn. En daarom zal het huwelijk dan ook niet meer nodig zijn.

Terwijl dat in deze eeuw zo anders is: Want het dienen van God gaat hier en nu niet altijd direct en spontaan. Daar kan zoveel tegenzin en traagheid in zitten. Zoveel waardoor je je laat hinderen aan twijfel, aan beproeving, aan ongeloof, aan zelfhandhaving. Waardoor het dienen en eren van God maar heel beperkt en geschonden gebeurt. En waarvoor de HEERE het huwelijk geeft om elkaar daarin tot steun te zijn.

Daarom: als er Eén is die weet hoe moeilijk het is om ongetrouwd te zijn is de HEERE het wel. Als je juist die hulp naast je missen moet. En dan kan een ander ook wel tot hulp en steun zijn, maar dat vervangt nooit het huwelijk. Of weer alleen kwam te staan. Juist ook in de geestelijke dingen, of in de opvoeding iemand mist. De HEERE weet hoe moeilijk dat is.

Want Hij gaf er het huwelijk voor. Dat is ook een doel van het huwelijk blijkt dus hieruit. Elkaar steunen omdat de dienst aan de HEERE en het leven met de HEERE zo makkelijk stremt en tot stilstand komt. Geen zin hebben of eigen zin willen doen. Wat een zegen en roeping om daarom in je huwelijk samen de HEERE te dienen. Daarin één te zijn en elkaar aan te moedigen. Samen te bidden, samen Bijbel te lezen, samen stille tijd te houden, samen naar de kerk te gaan. Dat stimuleert de ander en jezelf.

Om elkaar aan te sporen. Als er lauwheid is, toegeven aan twijfel, aan onbekeerlijkheid. Dat je dan elkaar mag aansporen, wijzen op beloften, wijzen op geboden. Als je pas getrouwd bent, als je 25 jaar als u 50 jaar getrouwd mag zijn.

Om je aan te laten spreken: dat kunt u toch wel hebben van uw man als die u wijst op dingen die verachten en van de Heere afleiden? Dat kunt u toch wel hebben van uw vrouw als ze u wijst op dingen waar je aan voorbijleeft en die je tot je schade laat liggen?

Daarvoor gaf de HEERE het huwelijk. Opdat we in het leven, het leven in Zijn dienst, een hulp zouden hebben tegenover ons. Of ga je door je huwelijk van de HEERE af? Wat heb je als je een huwelijk wint maar de HEERE verliest?

Er is er Eén die weet hoe moeilijk het is als dat in een huwelijk op slot zit, vast zit. Geen steun om de Heere te dienen van de ander krijgt.

Dat is iets wat in je verkeringstijd groeien wil. Waar je dan ook helderheid in moet krijgen: kunnen we elkaar hierin tot hulp en steun zijn? Kunnen we samen die bedoeling van het huwelijk vervullen aan elkaar? Als dat niet kan dan moet je op een bepaald niet verder gaan. Maar eerlijk besluiten dat je niet voor elkaar bestemd zijn, hoeveel pijn dat ook doet.

3<sup>e</sup> toepassing

Als we samenvatten kunnen we dus zeggen: Het huwelijk is er in dienst van Gods Koninkrijk. En voor Gods Koninkrijk is het na de wederopstanding niet meer nodig dat het huwelijk er is. En voor Gods Koninkrijk is het nu, in deze eeuw, juist wel nodig dat het huwelijk er is. Je zou het ook zo kunnen zeggen: het huwelijk is voor onderweg. En dan geldt dat het huwelijk in al zijn facetten: geestelijk, praktisch, lichamelijk: voor onderweg. Ook om van te genieten, maar met als spits: gericht op die eeuw der wederopstanding. Voor onderweg. Als een staf om in de bergen te lopen. Om de berg te beklimmen en bovenaan aan te komen.

Dat geeft ons aan beslissend in ons leven is niet: of wij al dan niet tot een huwelijk komen, al dan niet de kinderzegen ontvangen, maar of zij al dan niet in Gods rijk ingaan. De beslissende vraag is niet: ben ik al dan niet getrouwd geweest, hebben we al dan niet kinderen gekregen, maar ben ik zijn wij al dan niet ingegaan in Gods Koninkrijk? . Waar ben je drukker mee: hoe krijg ik verkering of: hoe krijg ik deel aan Gods Koninkrijk? Hoe krijgen wij kinderen of: hoe mogen wij Gods rijk dienen?

Zonder staf kun je ook nog boven aan de berg komen al heb je bijzondere bijstand van God nodig, maar die wil Hij dan ook geven. Eens is de weg ten einde en het doel bereikt: dan zal God alle tranen afwissen. Tranen van het ongehuwd zijn, van het kinderloos gebleven zijn. En ieder die hier moest missen of treuren of heeft afgestaan om Zijntentwil zal terug ontvangen en vergolden worden zegt Jezus!

Het huwelijk is de staf. Maar je kunt aan de staf genoeg hebben en er op gaan zitten en denken: ik vind dit uitzicht hier mooi genoeg. Meer hoeft ik niet. Als in de dagen van Noach, dat zou je niet zeggen, want we denken vaak wat een schurken waren de mensen toen. Maar

wat zegt Jezus? In die dagen aten en dronken zij, planten en bouwen zij, huwden zij en werden ten huwelijk gegeven. Geen enkele schanddaad. Maar dat was het. Meer niet. Dan is God er voor ons levensgeluk. Voor ons bedrijf, ons werk, ons gezondheid, ons inkomen, ons huwelijk. En zeker, daar wil God om gebeden zijn. Maar niet als doel op zich; als ik maar een gelukkig leven heb. Als dat alles is: God om ons een makkelijk leven te bezorgen. Maar: als God ons gaven geeft is dat opdat wij met die gaven er voor Hem zullen zijn, voor Zijn eer, lof en rijk. Dat ons huwelijk er zijn mag voor Zijn rijk.

En dat is het hem nou juist. Dat geeft zoveel strijd en zoveel smart. Dat is zo ten dele en zo gebrekkig. Dat geeft aan heel het leven een 'nog niet'. Ik ben nog niet heilig zoals ik zo behoren, en ik ben nog niet zo op God gericht als Hij waard is. Was ik maar verder en hoger op die berg. Meer voor God. Heiliger voor Hem. Was ik maar boven. Boven bij Hem, helemaal tot Gods eer. Maar zover is het nog niet. Er blijft een hunkering, er blijft een verlangen. Totdat dat verlangen overgaat in het niet meer. Niet meer zondigen, niet meer onvolmaakt God dienen. Leven, leven voor God en dan niet meer sterven.

Amen